

1880-09-06

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brevet indeholder en lille tegning af et gedehamsebo.

Afsendersted:

Østrø

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Ludwig Kabell

Titus Schouw

Christian Skredsvig

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 01

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver om sin forestående rejse til Paris. Han skal rejse med Ludwig Kabell, som har udtrykt sin nervøsitet for turen. Han beskriver hvordan han har forsøgt at udrydde et gedehamsebo med svovldampe. Brevet indeholder en lille skitse af det omtalte gedehamsebo.

TRANSSKRIFTION

Mappe 16

Brev 1

Østrø 6. September 1880

Til lykke kjære FASTER!

Gid Du må få et godt nyt år, i hvilket Du ingen bylder behøver. Af Cathrines¹ brev ser jeg, at I har det godt hjemme, siden I ikke kan bekvemme jer til at tage ud; ja nu har I vel været ude. Jeg kan da også sige at her er så dejligt så jeg ikke ønsker mig bort herfra, og dog, nu længes jeg efter Paris, efter alt det ny i å, om alt går vel bliver det nok en rar tur. Forleden havde jeg brev fra Skredsvig, jeg ved ikke om Du husker ham, min norske ven, han er nu i Normandiet, men til efteråret er han nok i Paris, jeg tænker han kan være vor barnepige i de første dage. Nu har vi længe haft solskin, og når jeg undtager lidt solskin jeg gjerne vilde have på en søndag når jeg kan få heste at male, er jeg da nu så vidt færdig med denne dags vejr, at det for mig gjerne må blive godt grå og regnvejr fra nu af og lige til Oktober; men så meget held skal jeg nok ikke have med mig. I dag har det for første gang i lang tid været uroligt vejr, men det ser ud til godt at kunne blive solskin igen. For nogen tid siden fandt jeg en stor gedehamserede, som hang frit på en lav bøgegren, den var vist hen ved en halv alen lang; den måtte vi jo have fat i og et par aftner senere gik Onkel² Niels og jeg ud for at dræbe gedehamsene med svovl dampe. Det gik ret bra, dyrene kravlede lystigt ud og dumpede ned i svovlen, så vi havde det bedste håb, men så kom Onkel for nær til reden med en svovelstik, og alle vores luftkasteller gik op i flammer. Medfølgende tegning er efter et af mine motiver, hvis jeg kunde male det, vilde det blive et kønt billede, men det kan jeg ikke; de store ege er grumme svære, jeg får vist ikke noget ud af det denne gang: Det underlige der oppe mellem egetræerne skulde betyde en flok får som drives hjem til gården, hvis nærhed antydes af leddet og forgrundsplanterne, de æ værkelit så øndit poetiskt mæ aftning belysning. I går havde jeg brev fra Kabell, han begynder at blive ængstelig for hvordan det skal gå os på rejsen, han tilstår at han næsten ikke kan fransk, og jeg som trode, at når jeg bare havde ham med, så var alting i en god

gænge, det er brilliant, men det det går nok, når vi gemmer os bag hinanden. Det er svært hvor man nu kan begynde at mærke efteråret, birkene er til dels gule, nogle har mistet mange blade, men smukt er det når det når det er stemningsfuldt vejr, sådan uroligt tonefuldt halvt eller helt gråvejr.

Lev nu rigtig vel og hils på Øen³.

Din hengivne

Joakim Skovgaard

¹ Maler og keramiker Susette Cathrine Holten født Skovgaard (1863-1937). Af familien kaldet Cathrine.

² Titus Frederik Schouw (1834-1893) ejede gården i Öströö i Sverige fra 1876-1887.

³ H.C. Aggersborgs villa, "Aggersborg", som lå på en "ø" i Classens Have, København.

Postb. 6 September 1880.

Til Lykke kjære Paster!

Gid Du må fa' et godt nyt år, i hvilket
Du ingen bylder behøver. Af Cathrins
brev ser jeg, at I har det godt hjemme,
siden I ikke kan betænke for tid
at tage ud; ja nu har I vel været ude.
Jeg kan da også sige at her er så dejligt
så jeg ikke ønsker mig bort herfra, og dog,
nu længes jeg efter Paris, efter alt det nye i
å, om alt går vel bliver det nok en rar
tur. Forleden havde jeg brev fra Skredovig,
jeg ved ikke om Du husker ham, min
norste ven, han er nu i Normandiet,
men til efteråret er han nok i Paris, jeg
tænker han kan være vor barnepige i
de første dage. Nu har vi længe haft
solskin, og når jeg undtager lidt solskin
jag gjerne vilde have på en søndag når
jeg kan få heste at male, er jeg da nu
så vidt færdig med denne dags vejr,
at det for mig gerne må blive godt grø

og regnvejr fra nu af og lige til Oktober;
 men så meget held skal jeg nok ikke have
 med mig. I dag har det for første gang
 i lang tid været uroligt vejr, men det
 ser ud til godt at kunne blive solskin
 igen. For nogen tid siden fandt jeg en
 stor gedehamsere, som hang frit på
 en lav bagegren, den var vist hen ved
 en halv alen lang; den
 måtte vi jo have fat
 i, og et par aftner senere
 gik Onkel, Niels og jeg ud for
 at drøbe gedehamsene med soovl damp.
 Det gik ret bra, dyrene kravlede lystigt
 ud og dumpede ned i soovlen, så vi
 havde det bedste håb, men så kom Onkel
 for nær til reden med en soovelstok, og
 alle vores luftkasteller gik op i flammer.
 Medfølgende tegning er efter et af mine
 motiver, hvis jeg kunde male det, vilde
 det blive et kint billede, men det kan jeg
 ikke; de store øge er grumme svære, jeg
 får vist ikke noget ud af det denne
 gang. Det underlige der oppe mellem egtræerne
 skulde betyde en flok får som drives hjem

til gården, hvis nærhed antydes af liddet
og forgrundsplanterne, de æ vartulit så
indt poetisket mæ aftrning belysning.

I går havde jeg brev fra Kåbell, han
begynder at blive angstlig for hvordan
det skal gå os på rejsen, han tilstår at
han næsten ikke kan franske, og jeg som
trode, at når jeg bare havde ham med, så
var alting i en god gænge, det er brillant,
men det det går nok, når vi glæmmer os
bag hinanden. Det er svært hvor man nu
kan begynde at mærke efteråret, birkene
er tildels gule, nogle har mistet mange
blade, men smukt er det når det er
stemningsfuldt vejr, sådan uroligt
tonfuldt halvt eller helt gråvejr.

Lev nu rigtig vel og hils på Pæn,

Den hængione

Joakim Krøgh

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 1